

Namiesto úvodu

Tajomstvo kríža

Častokrát sa nám stáva, že sa v našom živote prejaví naša neposlušnosť, pokrytectvo, egoizmus, ako aj iné neresti. Ale vďaka Bohu máme každý aj svoje utrpenie, ktoré nás duchovne očisťuje tak, ako oheň očisťuje zlato. Popri to všetkom zisťujeme, akí sme ešte nezrelí a koľko nám ešte treba ľudsky aj duchovne rásť.

„Keď melú pšenicu, je ticho, tak ako Pán, keď ho súdili. Pšenica nenarieka, keď ju mláti, tak ako Pán Ježiš nenarieka, keď ho pribíjali na kríž. Pšenica zomiera a prichádza k životu v skrytosti. Žije a rýchlo vzrastá. Zapúšťa korene do hĺbky zeme a svojou byľou je napojená na kyprú zem. Svojou sladkosťou nasycuje hladných a tým, čo ju jedia, dáva silu. A práve tak Pán dáva svoje telo na stôl svätého oltára...” (porov. Cyrillonas, IV/V).

„Neposlušnosti a vzbure človeka ukazuje Boží Syn poslušnosť až na smrť na kríži. V Ježišovej poslušnosti zomiera každá ľudská neposlušnosť. Keďže podstatou hriechu je neposlušnosť, každé ľudské NIE voči Bohu je naším hriechom. Každá ľudská pýcha a každé presvedčenie, že človek to vie lepšie a že si sám zvolí lepšiu cestu, sa topí v ponížení Krista Služobníka. V Ježišovom ÁNO, ktoré bolo povedané Otcovi, je zničená ľudská túžba žiť svoj život po svojom; táto túžba žiť nie podľa Božích, ale vlastných plánov v ňom zomiera...” (porov. Roman Litwińczuk).

„Evanjelium nám ukazuje, že dosiahnutie cieľa je spojené s odumieraním. Ortieľ musí byť: Odsúdenie na kríž! Kríž odкрýva najhlbšie úmysly. Človek sa zrazu ukazuje taký, aký je v skutočnosti. „Prečo som takýto? A prečo to robím?“ Tu na kríži spoznáva skutočnú pravdu. Nastáva kenóza, vyprázdnenie – rovnako ako v Synovi človeka. Bolestné a ťažké skúsenosti potrebujeme – pretože bez nich si neporadíme. Toto je Božia výchova. Duchovnosť kríža môžeme vidieť ako vo svetle dejín spásy, tak aj vo svetle nášho každodenného života...” (porov. Maciej Krulak)

Modlime sa. „Pane prijmi ma dnes celého pre službu, aby som Ťa čoraz lepšie nasledoval po tvojich stopách. Z lásky k Tebe, pre spásu bratov, mojich blízkych a celého sveta prijímam dnes kríž služby, driny a utrpenia s vierou a nádejou, že cez toto všetko Ti môžem poslúžiť. Dokonca aj v tom, čo je bez úspechu a čo sa nepodarilo, môžem mať účasť na Tvojom spásonosnom kríži a na Tvojom víťazstve...” (porov. Wojciech Danielski).

O. Jozef Heske

Výber z myšlienok teológie oslobodenia bl. Jána Pavla II.

Svätý Otec bl. Ján Pavol II. mal človeka, jeho slobodu a dôstojnosť vo veľkej úcte. Pre neho bol človek základnou a prvotnou hodnotou. Programom, ktorému zasvätil celý svoj život, bol zápas za jeho vnútornú slobodu a dôstojnosť. Preto je pre nás osoba bl. pápeža Jána Pavla II. v mnohých oblastiach podnetom.

Cit pápeža pre slobodu

Čo je sloboda? Ján Pavol II. hovorí, že táto otázka je základom pre všetky otázky a odpovede týkajúce sa ľudskej morálky a správania. A sloboda sa tu neodlučiteľne spája s pravdou a zodpovednosťou.

Myšlienka slobody u bl. Jána Pavla II. sa postupne kryštalizovala v podmienkach jeho každodenného života a znakov vtedajších čias. Uvedomovať si dar slobody mu pomáhali napríklad začiatky nezávislosti jeho rodného Poľska, druhá svetová vojna a po nej komunizmus, ktorý tiež ohrozuje slobodu človeka. To všetko bola to jeho osobná skúsenosť.

Mal svoj program oslobodenia človeka aj celých národov, zvlášť zo strednej a východnej Európy. Mal vytvorený program civilizácie lásky. Ján Pavol II. sa stal symbolom zničenia komunistického útlaku a svojím učením a životom ukázal cestu von tohto z otroctva.

Pontifikát slobody

Hlásanie evanjelia ako radostnej zvesti a dar oslobodenia sú podstatnými prvkami služby blahoslaveného pápeža. Začiatky jeho pontifikátu boli naplnené volaním po skutočnej slobode v krajinách komunizmu a aj v krajinách Latinskej Ameriky, kde teológia oslobodenia prevládala. Pápež často hovoril o ľudských právach a často myslel aj na slobodu a samostatnosť jednotlivých národov. Sloboda národom bývalých socialistických

krajín koncom 80. rokov 20. storočia bola zázrakom (porov. Václav Havel). Človek v bielom šate vyhral zápas nad násilím.

Pápežovi išlo o človeka a jeho slobodu a dôstojnosť. Počas audiencie dňa 23. októbra 1978 sa pápež Ján Pavol II. obrátil na všetkých, aby povstali proti všetkému, čo ničí hodnotu človeka a znižuje úroveň zdravého spoločenstva, ba niekedy môže až ohrozovať jeho existenciu. To bola jeho teológia oslobodenia.

Rozdielnosť v chápaní

Keď hovoríme o teológii oslobodenia, musíme konštatovať, že je to citlivá vec. Možno aj preto, že pojem teológia oslobodenia pripomína teologické hnutie v Južnej Amerike.

Toto hnutie spočíva v hlásaní evanjelia so zbraňou v ruke a v duchu marxizmu-leninizmu. Jeho teológia je prezentovaná ako kultúrne a sociálne hnutie kresťanov v Latinskej Amerike od začiatku šesťdesiatych rokov minulého storočia. V týchto krajinách bola totiž veľká chudoba a sociálna nerovnosť. Na tento jav poukazovali zvlášť kňazi, ktorí tvrdili, že nie je možné hlásať Božie kráľovstvo, ak ľudia umierajú od hladu, ak deti musia vykonávať otročké práce, ak je vyplácaná nízka mzda a sú tu aj iné sociálne nedostatky. V tomto období aj protestanti organizovali toto hnutie myšlienok slobody. Zakladateľ tejto náuky Gustavo Gutiérrez publikoval svoje dielo *Teológia oslobodenia*. Jeho spolupracovník Brazíľčan Leonardo Boff uverejnil edíciu štúdií pod spoločným názvom *Ježiš Kristus Osloboditeľ*.

„Juhoamerická“ teológia oslobodenia hlása v duchu solidarity s chudobnými myšlienku triedneho boja, ktorý by zlikvidoval kapitalistov. Podľa Kanta sa zdôrazňoval ľudský rozum. Podľa Marxa sa dôraz dával na ekonomický rozmer. Cieľom bolo zmeniť svet. Spomínaná teológia zdôrazňuje pravidlo univerzálnej solidarity a vnímanie utrpenia človeka. Je to solidarosť s utláčanými a neúspešnými. Podľa tejto náuky sa služba bližnému

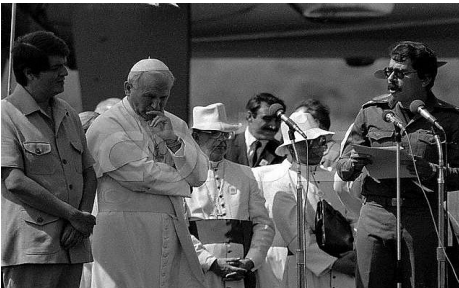
považuje za druh bohoslužby. V zmysle tohto učenia boli vytvorené komunity, ktoré reagovali na sociálne a životné problémy a ponúkali kresťanovi učenie Krista novým, oslobodzujúcim jazykom.

V Nikarague

Pozrime sa na situáciu, keď bol pápež Ján Pavol II. v Nikarague v marci 1983. Došlo k zvláštnej udalosti. Pri príchode na letisko bývalý kňaz a jezuita a vtedajší člen vlády oblečený v džínsoch požiadal pápeža o požehnanie. Pápež to odmietol a pokarhal exjezuitu a povedal mu, aby sa zmieril s Cirkvou. V tejto katolíckej krajine sa totiž laici a aj duchovní angažovali v revolučnom boji. Revolucionári zvíťazili a ustanovili si komunistickú vládu, v ktorej boli členmi aj štyria bývalí kňazi.

Počas omše celebrovanej pápežom revolucionári kričali revolučné heslá, čím prekážali pápežovi v slúžení liturgie. Keď už toho bolo priveľa, Ján Pavol II. vykrikol: „*Silencio!*“ Ticho! No dav kričal ešte viac. Na čelnej stene boli namiesto križa obrazy otcov revolucionárov. Vláda aj s bývalými kňazmi pozorovala pápeža, ako sa zachová. Pápež nemohol dokončiť homíliu. Aj počas omše dav kričal revolučné heslá. Aj odlet pápeža z krajiny bol sťažený. Dokonca štátni predstavitelia chceli, aby sa Svätý Otec Ján Pavol II. ospravedlnil Nikarague, pretože pápež vraj nerozumie spoločenskej situácii v krajine. Svätý Otec to mal v takýchto podmienkach naozaj ťažké.

ThDr. Jozef Heske, PhD.
(Dokončenie v budúcom čísle.)

Metóda štúdia bibliie: Delenie sa evanjeliom v malej skupine

Prečítajte si úryvok z Evanjelia podľa Jána, kapitola 12, verše 24 až 26.

I. Prípravná modlitba

Delenie sa nad prečítaným úryvkom z evanjelia v malej skupine sa začína prípravnou modlitbou.

1. Prípravná modlitba trvá **niekoľko minút**.

2. Prípravná modlitba má **rôzne formy**. V súlade so zvoleným úryvkom sa môže zaspievať pieseň alebo sa možno modliť spontánne.

3. Cieľom je viesť účastníkov do stretnutia tým, že táto modlitba pomáha:

a) vzbudiť **vieru v skutočnú** duchovnú **prítomnosť Pána Ježiša** uprostred modlitebnej skupiny (pozri Mt 18, 20);

b) vytvoriť **atmosféru počúvania Krista** cez text Božieho slova, keď sa pýtame: „*Čo mi chce Ježiš povedať?*“;

c) otvoriť účastníkov na **pôsobenie Ducha Svätého**, ktorý pomáha počúvať, prijímať a realizovať Božie slovo (pozri 1 Kor 12, 3 b).

II. Čítanie

Nasleduje čítanie Božieho slova.

1. Ten, kto číta, si text už **vopred pozrie** a pripraví sa naň.

2. Text číta **pomaly, nahlas, zreteľne**

a zrozumiteľne.

3. Počas čítania ostatní **počúvajú a sledujú** text vo svojich Písmach.

III. Ticho

Po prečítaní úryvku nasleduje ticho.

1. Každý sa v modlitbe **vracia k textu** vo svojej knihe.

2. Číta ho ešte raz a hľadá miesto, ktoré ho **zvlášť oslovilo**, a to aj negatívne, aj pozitívne – každé oslovenie je dôležité.

3. Každý sa sám seba **pýta**: „*Čo mi Boh hovorí?*“ a **počúva** hlas svojho svedomia ako hlas Boží. Oslovenie je Božia milosť.

IV. Zdieľanie

Pre samotné zdieľanie platia isté pravidlá:

1. Vedúci skupiny **oznami** koniec osobného počúvania Božieho slova a začiatok zdieľania.

2. Počas zdieľania je **Sväté písmo zavtorené** a len tá osoba, ktorá sa zdieľa, má k dispozícii Sväté písmo.

3. Zdieľanie nie je **ani kázanie, ani moralizovanie, ani poučovanie, ani filozofovanie**.

4. Zdieľanie má byť **taktné a trpezlivé** a každý má mať pochopenie pre druhých a ich slabosti.

5. Zdieľanie nie je zovšeobecňovanie: **každý sa zdieľa osobne**, s tým, čo počul v Božom slove vo vzťahu k sebe, teda v prvej osobe jednotného čísla.

6. Zdieľanie má byť **krátke a konkrétne** a nemá byť chaotické; poslucháčov to mátie a unavuje.

7. Počas stretnutia by mal každý radšej **hovoríť len raz**.

8. Formy zdieľania sú:

a) **prečítanie** textu, ktorý je venovaný mne osobne;

b) **výpoveď** mojej osobnej myšlienky, **úvahy**;

c) osobná **modlitba** opretá o prečítaný text.

9. Zdieľajúci zreteľne **oznami záver** svojho zdieľania, napríklad povie „Amen“, „To je všetko“ alebo „Chvála Pánovi“.

10. Zdieľanie **nekomentujeme ani nedopĺňame**.

11. **Kritika** ani **polemika** zdieľania nie sú prípustné; každý má právo objavovať Božie slovo osobne. Objavy bývajú rôzne a všetky sú dobré a hodnotné. Ak však animátor zachytí **bludy**, má jemne zasiahnuť.

12. Podmienkou zdieľania je **vzájomné načúvanie** – animátor sa stará, aby účastníci mali počúvajúci zrak na hovoriaceho.

13. Animátor **pomáha** v zdieľaní aj tým, že povzbudzuje a pripomína, aby účastníci hovorili nahlas a zreteľne.

14. V skupinách s malou skúsenosťou prebieha zdieľanie **zaradom** animátor. V skupinách s väčšou skúsenosťou prebieha podľa toho, kto sa **sám slobodne** prihlási o slovo.

15. Nik **nemusí hovoriť**, ak nechce, a ani to **nemusí vysvetľovať**, ale mal by to povedať pred začiatkom stretnutia, aby ostatní nečakali zbytočne.

V. Záverečná modlitba

Formy záverečnej modlitby môžu byť rôzne, no táto má **nadväzovať** na to, čo bolo povedané v zdieľaní.

Pripravil o. Jozef Heske

Protialkoholické hnutie na Slovensku

Slovenskí národovci, kňazi a kultúrni dejatelia už v 19. storočí vnímali alkoholizmus na Slovensku ako vážny spoločenský problém. Až bolestne pociťovali ťažkú situáciu v tých slovenských rodinách, kde začal byť pánom alkohol. A tak mnohí z nich začali zakladať „spolky střízlivosti“.

Je to už 166 rokov, ako sa vo Veselom pri Piešťanoch uskutočnil v roku 1847 prvý kongres zakladateľov spolkov střízlivosti, kde za predsedu tzv. Centrálného spolku střízlivosti zvolili Štefana Závodníka. Centrálného preto, lebo podľa Hurbana bolo na Slovensku asi 500 spolkov. Na prvom kongrese sa rozhodli spolupracovať aj so zahraničnými protialkoholickými inštitúciami. Preto Štefan Závodník vypracoval petíciu, ktorou požiadal krajský snem o uzákonenie spolkov střízlivosti. Revolučný rok 1848 rozvoj spolkov na krátky čas prerušil, v päťdesiatych rokoch však ich činnosť pokračovala, no neuzákoniť sa. Vláda v nich videla panslavistické hnutie, a preto spolky střízlivosti v roku 1874 zakázala. [1]

V spolkoch střízlivosti bola skoncentrovaná veľká sila, ktorá navrhla riešiť celosvetový problém alkoholizmu na duchovnej báze, k čomu sa veľmi zodpovedne stavali duchovní predstavitelia, ale i ostatní národní buditeľia. Problém nadmernej konzumácie alkoholu celkovo v období 19. storočia pochádzal predovšetkým zo zlej spoločenskej situácie, ktorou boli najmä hlad vo svete a spoločenská bieda. Spolky sa zamerali na celkovú výchovu ubiedeného človeka, čo malo zaručiť hľadania a nachádzanie takých riešení, ktoré by v budúcnosti pomohli vyhnúť sa podobnému nešťastiu. Činnosť spolkov střízlivosti upozorňuje aj na dôležitosť vnášania sociálnych a charitatívnych myšlienok do konkrétneho kresťanského života, aby sa tieto myšlienky dotýkali človeka a aby sám človek na sebe pocítil šľachetné iniciatívy kresťanstva.

Inakšie by sa aj najvznešenejšie ideály stali len bublinou či nepriehľadnou hrou jedincov. Práve preto si mravenčia práca dejateľov spolkov střízlivosti zasluhuje pozornosť, keď práve oni rôznymi formami činnosti dvíhali národné i mravné uvedomenie Slovenska. Aktívni činitelia, ale aj členovia spolkov miernosti dvíhali mravné povedomie národa, dávali mu príklad akej-si možnosti pozdvihnúť sa z biedy opilstva, ktorá je pre človeka absolútne nevhodná. Preto by bolo nesprávne potierať alebo inak zaznávať činnosť protialkoholického hnutia spolkov střízlivosti. Hoci spolky ako také existovali iba krátku dobu, predsa zohrali významnú úlohu príkladu pozdvihnutia mravnosti pospolitého ľudu. Spolky plnili akúsi funkciu spoločenstva na ceste abstinencie od pitia páleného a poskytovali cestu, ktorou sa mohli ľudia uberať v ďalšom svojom živote. Teda spolky svojimi snahami a aj duchovným zameraním splnili na Slovensku svoj účel. Ich existencia u nás zanechala stopy a ovocie svojej práce. [2]

Toto sa prejavilo aj básnickej i prozaickej tvorbe. V starej „mluvnici“ – učebnici pre školy – nájdeme aj takúto báseň *Opilstvo* od Andreja Sládkoviča:

*Zaspievam vám smutnú pieseň,
ľudia Boží, milí,
ako robí, ako má sa
Boží tvor opilý.*

*Márna pri ňom prosba,
hrozba a daromná rada,
len napája a napája v sebe
smrti hada.*

*Chváli to a chutí mu to,
čo sa múdрым hnuší,
a čo Boh dal k obživeniu,
tým on sa hrdúsi.*

*Utopí v kaluži rozum,
svedomie ohluší,
beda menu, beda domu,
beda jeho duši.*

Z histórie

*Prestala ho žena už kliať,
viac ho už neprosí,
lenže kade kráča,
všade zem slzami rosí:
a z tých slz chystá
Hospodin prísny, spravodlivý,
na opilca dušu hriešnu
pekla dážd' ohnivý.*

*Syn zapiera otca meno,
dcéra sa zaň stydí,
brat a sestra ľutujú ho,
sused nenávidí.*

*Prepil rozum a prevalil sa
medzi hovädá,
ale i tá nerozumná zver
nemá ho rada,
lebo keď ženu a deti
korheľ morí hladom,
korheľ ako slútuje sa
nad úbohým stádom?*

*Tacká sa telom i dušou,
pevnoty v ňom nenie,
klátivého zastíha ho
každé pokušenie:
od kliatby sa točí k vade
a k bitke od vady,
zo žobroty v krádež padá,
zo smilstva do zrady.*

*Jeden do druhého myká,
strká hriech ožrana,
až sa po nich dorediká
pred súd Boha Pána:
nepracoval a nebedlil,
nedbal na pokánie,
oj, akože dôjde k nemu
Božie smilovanie?*

*Otvorená pekla brána,
bránou plameň šľahá,
vieš, čo za tou bránou čaká
píjана svevraha?
Nedospievam pieseň smutnú,
ľudia Boží, milí:
ten berie ho,
komu slúžil hriechu rab opilý.*

V tej istej učebnici môžeme nájsť článok *Nechceme za kráľa „Alkohola“*, pravdepodobne znova od Sládkoviča:

Za veľkými horami a riekami, za lesom nepriestupným a morom nedohľadným panoval nad istou ríšou múdry kráľ. Poddaní kráľa milovali, mali ho radi a on tešil sa zasa šťastiu a spokojnosti ľudu svojho.

Pozval si však hosťa vzácneho, panovníka mocného, ktorého uctieval pri stoloch svojich. Ten za krátky čas zneužil jeho pohostinstvo. Zachcelo sa mu deliť sa o úctu poddaných ku kráľovi. Kráľa samotného chcel potom zničiť. Otroci jeho rozbehli sa preto s pokladmi svojho kráľa po celej ríši a ponúkali ich ľudu: „Ten nový kráľ, ktorý sa takýmito pokladmi honosí, je mocnejší než váš – vezmite a iste jemu klaňať sa budete. Celé vaše kráľovstvo hneď vraj sa premení. Zimu zamení vám teplom, teplo zasa zimou, všetko, ako si len budete želať. Najprv dáva za haliere, potom mení za rozum. Za poctivosť, česť i zdravie, za celé vaše bohatstvo ponúka vám svoje poklady, život s nikým nevymení, svoj si nechá a váš si vezme... sám.“ Necháпали ľudia, ale po jeho mene sa preca pýtali. „Akým menom sa honosí ten váš pán, ten nový cudzí kráľ?“ „Kráľ Alkohol,“ dali im jeho otroci odpoveď. A ľudia kupovali.

I zaplakal kráľ nad nevernosťou ľudu svojho, ale plakal i nad jeho skazou. Knihy učenosti rozoslal po celej krajine, volal, vystríhal, zaprisahal – ale márne. Cudzí kráľ si však pochvaloval. Jeho prvý úmysel začal sa javiť. Nemoce všelijaké sa množili, tulákov a žobrákov pribúdalo. Neboli ľudia šťastní, ale napodiv, začali sa radowať. A otroci kráľa Alkohola volali čoraz bezočivejšie: „Predáme hlúpnutie, bláznenie, bezcitnosť i surovosť, padúcu nemoc, suchoty, recepty chorôb ostatných, predáme chudobu.“ A ľud kupoval.

Ľúto bolo kráľovi ľudu jeho, a preto, aby biede jeho odpomohol a nad kráľa cudzieho sa povzniesol, začal od ľudu kupovať to, čo mu kráľ Alkohol vnútil a čím sa im sprotivil. Kráľ kupoval a staval pre tie

dary kráľa Alkohola veľké zvláštne komory. Tým komorám dal zvláštne – divné názvy. Jednu pomenoval chudobíнец, druhú sirotíнец, tretiu blázinec, štvrtú nálezinec, piatu nemocnica, šiestu káznica, siedmu väznica atď. Ale nič nepomáhalo. Krajina začala vyzeráť ako veľké pohrebište.

Tu vzkrsla v kráľovej hlave dobrá myšlienka. Dal rozhlásiť po celom kráľovstve, že pristihol zlodeja, ktorý kradol poklady jeho krajiny, a že ho ponecháva súdu svojho ľudu. I sišli sa poddaní z celučičkej krajiny ku kráľovmu palácu. Rozhorčenie ich bolo veľké, a preto už vopred odsúdili zlodeja národných pokladov na potupné vyhnanstvo a žiadali kráľa o jeho vydanie.

Tu povstal kráľ s trónu, usmial sa a riekol: ‚Dobre ste súdili. Ten, kto kradne môjmu národu rozum, zdravie, dlhý vek, bohatstvo, spokojnosť i celý život, ten, ktorý ničí čistú radosť, každú vzdelanosť, ten si iného nezaslúži.‘ Poddaní pochopili jeho slová, vyhnaní kráľa-votrelca Alkohola. Žili potom spokojne a vebili svojho múdreho kráľa...

Naše dedinky a mestá podobajú sa tiež takýmto kráľovstvám. Kráľov dobrých však tu nenájdete – zato však úloha kráľa Alkohola je všade náležite obsadená. Píchajú vás do očí pri vstupe do našej slovenskej dedinky jeho otrocké tržišťa, nájdete i v najzapadlejšom kútiku našej vlasti výčap piva a pálenky, predajňu rozličných trunkov. Ak chcete byť zvaní dobrými občanmi, pokloňte sa a ohlúpnete. Ste-li silní, napite sa a ostanete ležať. A kráľovstvo Alkoholovo je u nás neobmedzené. Kedy aj u nás nadíde slávnostný okamžik, keď nie tisíce, ale milióny ľudu skríknu do šíreho sveta: ‚Nám stačia vlastné poklady – radosť čistá, ničím neskalená. Preč s Alkoholom i jeho darmi!‘

Štefan Paločko

[1] S. Makarová, *Prečo uhorská vláda zakázala protialkoholické spolky*. In: Korzár z dňa 6. 11. 2008. [2] A. Križanová, *Recenzia knihy P. Cabana Banskobystrická diecéza a boj proti alkoholizmu v spolkoch striezlivosti*. In: Teologické texty 4/2005.

Plesy bez alkoholu už 15 rokov

V sobotu 19. januára sa v spoločenskej sále PD Rozvoj v Smižanoch konal už 16. kresťanský ples bez alkoholu, zorganizovaný Farským úradom Smižany, Nhutím Svetlo-Život a Kruciátou oslobodenia človeka. Prvý takýto ples v duchu Oázy sa tu uskutočnil 14. februára 1998 na podnet kňaza o. Wincenta Chodowicza, ktorý bol vtedy správcom farnosti v Smižanoch. (red.)

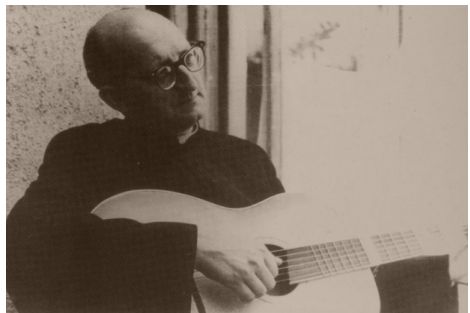
Modlitbové stretnutie v Lipanoch

V utorok 12. februára v kaplnke charitného domu v Lipanoch sa po svätej omši, ktorú slúžil národný moderátor HSŽ o. Peter Komanický, a po korunke k Božiemu milosrdenstvu obetovanej za závislých konali modlitby za duchovné a telesné oslobodenie a uzdravenie spojené s adoráciou Najsvätejšej Sviatosti. Zúčastnili sa na nich členovia a sympatizanti kruciáty v Lipanoch, ako aj ľudia z filiálok. Bol to veľmi pozhnaný čas.

Danielka Polláková

Výročia Božieho služobníka Franciszka Blachnického

27. februára uplynulo 26 rokov od úmrtia o. Franciszka. Narodil sa r. 1921 v poľskom Rybniku a zomrel r. 1987 v nemeckom Carlsbergu vo veku 66 rokov. V nedeľu 24. marca by sa bol dožil 92 rokov. (red.)

Oznamy

Kalendárium kruciáty 2013

24. 3. 2013 – Výročie narodenia Božieho služobníka F. Blachnického (r. 1921)

29. – 31. 3. 2013 – Veľkonočné trojdnie

**Čitateľom nášho ECHA prajeme
prežitie plnosti milostí
zo zmŕtvychvstania Pána!**

11. 4. 2013 – Liturgická spomienka na sv. Stanislava biskupa a mučeníka, patróna KOČ

1. 5. 2013 – Národný deň spoločnosti

19. 5. 2013 – Slávnosť Zoslania Ducha Svätého

Jún 2013 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ (presun z februára)

2. 6. 2013 – Poľská púť KWC

5. – 7. 7. 2013 – Pešia púť KOČ do Levoče

Júl 2013 – Púť KOČ do Medžugoria

14. 8. 2013 – Liturgická spomienka na sv. Maximiliána Kolbeho, patróna KOČ

1. 9. 2013 – Národná Púť KOČ a HSŽ k hrobu zakladateľa do Krościenka

28. 9. 2013 – Celonárodná konferencia KWC v Poľsku

Október 2013 – Celoslovenské sympóziu KOČ

22. 10. 2013 – Liturgická spomienka na bl. Jána Pavla II.

November 2013 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2013 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patronátny sviatok KOČ

Oznam

Kruciáta oslobodenia človeka prosí svojich členov a kandidátov, aby si skontrolovali svoje registračné údaje, ktoré uviedli v Prihláške do Kruciáty oslobodenia človeka, a prípadné zmeny alebo doplnenia údajov nám oznámili prostredníctvom e-mailu na adrese: registracia@kruciata.sk alebo písomne na adresu v KOČ v Levoči. Dakujeme!

KOČ

Pravidelné stretnutia jednotlivých staníc KOČ

KOČ Bardejov

V Kostole sv. Anny každý párný týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

KOČ Jarovnice

V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

KOČ Lipany

V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

KOČ Lendak

V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

KOČ Levoča

V kláštore minoritov každý štvrtok o 17.00 hod. Nasleduje adorácia o 20.00 hod. (okrem prvopiatkového týždňa, keď je adorácia v kaplnke kláštora minoritov).

KOČ Rožňava

V priestoroch farského úradu každý druhý a štvrtý utorok v mesiaci o 18.10 hod.

KOČ Prešov

(Pozor na zrealizované zmeny!)

V priestoroch kláštora sestier CJ Sancta Maria v Prešove na Konštatínovej 2 každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ

Vychádza šesťkrát do roka

vďaka štedrosti p. Ing. Rudolfa Češka.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,

RNDr. Štefan Paločko,

Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –

Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča

0905 709 324, 0907 977 645

www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk